

سواره، گێرانه وهیه ک له مۆدیرنیزم

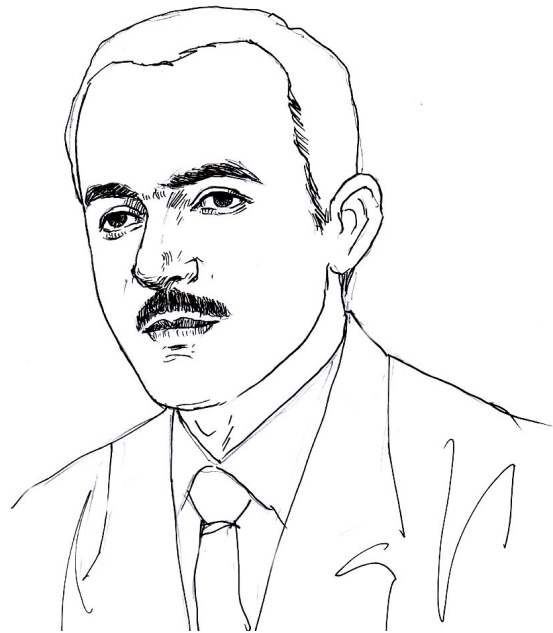
هادی حهیبی
(بۆکان)

(۱ - ۲)

ئەدەبی (دەکات و لەگەڵ لیکۆلینەوهی بابەتگەلی پەراوێزی وەک هەست و پروا و مەبەستگەلی شاعیر، یان نووسەردا نییە، رەخنەى فۆرمالیستی، یان با بلتین تاقمى لایەنگرى سەرنجدان بە خودى دەق، بزاقتى ئەدەبىیە کە لە دەیهى ۱۹۴۰ى زاینیدا بە ئەوپەرى دەسلالتى خۆى دەگات و بۆ ماوهیهکی درێژخایەن، پەسپۆر و رەخنەنووسانى ئەمریکى و ئینگلیزى پیتوهى سەرقال دەبن، بەلام ئەوهى کە لە سەرەتای نووسینە کەمدا، باسى رەخنەى فۆرمالیستیم هیناوتە ناراو، دەمهوى بلتیم کە بێر کردنهوه بەم شێوازە، لایەنیکى فیکرى بەهێز و لە هەمان کاتیشدا لایەنیکى لاوازی له خۆ گرتوه.

وهرسوورانی سەرنجی رەخنەگر له وانا، یان مەبەستى (شاعیر) -هوه بۆ (شاعیر)، لایەنیکى بەهێزە کە تا رادهیهکی زۆر له تیورى شاعیرى بەناوبانگی ئینگلیزى (تى. ئیس. ئیلیهت) هوه سەرچاوه دەگرێ، ئیلیهت بهو پیش گریمانەیهوه بۆچوونى فۆرمالیستەکان پشت راست دەکاتوه کە شاعیر له روانگەى ئەودا پێشاندەرى کەسایەتى، یان ئیلهام و هەستى کەسبى شاعیرەکەى نییە، بەلکو راستییهکەى شێوازى کە له زمانه کە هەست و سۆزى گشتیى و هاوبەشى هەموو مۆرفهکان، تییدا رەنگ دەداتوه، وەک ئامازەم پێ کرد له رەخنەى ئەدەبى و خۆتندنهوهى زانستیى شاعیردا، ئەوه لایەنیکى بەهێزە

هەموو ئاسەوارىکى پیتوهنیدار له گەل خەيال به تەرزىکى ناخودئاگا، پر کردنهوهى بۆشاییهک له نەیتىیهکانى دەرۆنى مۆرفى، له پلهى یهکەمى گەرنگایەتى داناوه، ئەگەرچى دواتر هەركامەى لهو بەرههمانه، وەک ژانریکى سەریهخۆ سەیرکراون و بوونه تە بزاقتى هونەرى و بنچینه یهکیان له سامانى فیکرى و فەرهنگی جهماوهرى خۆیان پیکهیناوه، له سەرجهمى هونەرەکاندا ئەدەبیات و له نێو ژانره جیاوازهکانى ئەدەبیاتیشدا، شاعیر خاوهنى پێشینه یهکی پرشنگذاره کە به جیلوهى هونەرى خۆى، له لایهک بهردهوام روح و هەست و له لایهکی دیکه شهوه، مېشک و هزرى مۆرفى به خۆیهوه سەرقال کردوه، شاعیر زۆرجار تابلۆیهکی دراماتیک له ژبانی تایبهتى شاعیرهکەیهتى و زۆرجارىش هەمان شاعیر، له جهغزىکى بهرفراوانتردا، ئاوتنیهک له مۆرفى خەلکه کە رەههنگەلى جۆراوجۆرى ژبانی کۆمهلايهتى، تییدا رەنگ دەداتوه، هەلبەت ئەوهى کە له روانگەى رەخنەگرانى نوێ، دیتە بهر باس و لیکۆلینەوه، ئەوهیه کە شاعیر به سەرنجدان بهوهى کە بوونىکى بهرچاوى (عینى) ههیه و له پیش چاوه، بهو پێههش رەخنەگر بۆ ههیه ریک شاعیر له روانگەیهکی تهواو بهرچاوى و رواله تییدا هەلبسهنگینى، ئەم بۆچوونه جهخت له سەر خودى شاعیر (وهک بهرههه مى

سواره‌ی ئیلخانیزاده

ئەدەبیاتی گشتییی جیهانییدا هه‌یه که ئەگەر بێتو به تەنیا چاو له پڕۆلەتی بکری، بەدەر له پریز کردنی وشە و پەشکردنەوه‌ی لایەره‌ی کاغەز، هێچ مانایه‌کی ئەوتۆ به دەستەوه نادا، ئەگەرچی ئەو روانینه پڕۆلەتییه، له لایەن تاقدسی پەخنه‌گرانی نوێ و به لایەنگری له خودی (ئیلیهت)ه‌وه، دواتر به کرده‌وه هەندیک پێداچوونه‌وه‌ی به سەردا دەکری، بۆ نمونە ئەو بەره‌یه، بەردەنگی شیعر له دوو بەشی ئاسایی و کارامەدا پیتاسە دەکا که بەردەنگی ئاسایی که‌سیکه که له خۆتندنه‌وه‌ی شیعردا، هه‌مان مانای ساکار و نزیک به هزری خۆی وەرده‌گری و به پێچه‌وانه‌ش بەردەنگی کارامه، به که‌سیک دەگوتری که له خۆتندنه‌وه‌ی پێکهاته‌یی شیعردا، رافه‌یه‌کی راست و مانایه‌کی قوول له شیعر بۆ خۆی هه‌لده‌کری، ئەوه پڕۆتی راسته‌قینه‌ی ئەو بەره‌یه‌ن که له سه‌یریکی پڕۆلەتی و خۆباوه، ده‌گه‌نه رافه‌کردنی ده‌ق و پێکهاته‌ی شیعر و به‌و بۆنه‌یه‌وه، مانا و نێوه‌روکی تێدا هه‌لده‌سه‌نگین، نێوه‌روک زۆر جار له نێوان پڕۆله‌زه جۆراوجۆره‌کانی شیعردا -که هەندیک جار یه‌کسان و هەندیک جار یه‌ش له دژوازیدان- خۆی پێشان دەدا که له ئاکامدا هه‌مووی ئەوانه به جۆری هه‌لسوکه‌وتی بەردەنگ له‌گه‌ڵ شیعردا ده‌به‌ستریته‌وه.

١- سواره، گێرانه‌وه‌یه‌ک له مۆدێرنیزم:

مۆدێرنیزم به پیتی میژوو، بزاقیکه که به هۆی دیاردەگه‌لی نوێه که له بواری فۆرم و نێوه‌روک، هه‌روه‌ها ستایله‌وه هه‌ینایه ئاراه، له دهوره‌ی به‌ر له خۆی جیا بووه‌وه و سه‌ردیتری "مۆدێرنیزم"ی به خۆی تاییه‌ت دا، ئەم بزاقه له ولاته ئه‌وروپییه‌کاندا، به کرده‌وه به‌ر له قوئاغی پڕۆله‌گرانی نوێ هه‌لکه‌وتوو و زۆتر به مانای داپران له گشتییه‌تی بنه‌ماکانی هونه‌ر و ئەدەبیاتی راپوردوو، سواره ئیلخانیزاده وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی ئەده‌بی و رۆشنییری کوردی، هه‌ولتی زۆر به‌رچاوی له بواری تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعی کوردی دا، من جه‌خت له سه‌ر ئەوه ده‌که‌م که سواره، بێجگه له‌وه‌ی به‌سه‌ر بنه‌ماکانی شیعی کلاسیکدا -به‌گشتی- و شیعی کلاسیکی کوردی- به تاییه‌تی- زāl بوو، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا به هۆی شاره‌زاییه‌کی باش که له شیعی نوێی فارسی، هه‌روه‌ها ئەده‌بی عه‌ره‌یی، ته‌نانه‌ت بزاقی شیعی رۆژاوا هه‌ببوو، له قوئاغی هه‌وله‌دا نوێخوازی له شیعی کوردیدا له سواره ده‌کالێته‌وه، سواره له هه‌نگاوی یه‌که‌مدا شاعیریکه که

که پڕۆله‌گر ده‌قی شیعی، جیاواز (جه‌خت ده‌که‌مه سه‌ر وشه‌ی جیاواز) له شاعیره‌که‌ی بێنی و هه‌لبه‌سه‌نگینی، ئیلیه‌ت دانی پێدا دینێ که شاعیری وه‌ک هه‌موو مرۆفێکی دیکه، خاوه‌نی هه‌ندیک ئەزمونه‌گه‌لی تاییه‌ته که شیعر له حه‌قیقه‌تدا سه‌رجه‌می ئەو ئەزمونه‌نای شاعیر، پێکهاته‌مه‌ند ده‌کات و یارمه‌تی ئیمه‌ ده‌دا که خۆتندنه‌وه‌یه‌کی به‌رچاومان لێی هه‌بێ (١). ئەوه له خۆیدا پڕۆلانیکی بێ لایه‌ن له ده‌قی شیعر به‌ده‌سته‌وه ده‌دا و به گشتی لایه‌نیکی به‌هێز له‌م بزاقه‌یه، ئەگەر بێتو پڕۆله‌گر به‌چه‌شنیکی سه‌ریه‌خۆ و بێ لایه‌نه نه‌روانیته ده‌ق (٢)، هێچ کات خۆتندنه‌وه‌یه‌کی وشیارانه‌ی بۆ نایه‌ته به‌ره‌م، کاتیک ئیمه شیعی جیاواز له شاعیر و ده‌قی چیرۆکی جیاواز له نووسه‌ر و هه‌ر ده‌قیکی تری له‌م چه‌شنه، به‌م شیوازه هه‌لبه‌سه‌نگین، مانای ئەوه‌یه که خودی ده‌قمان له نووسه‌ره‌که‌ی، به‌لاوه‌ گرنه‌گه‌ره، له جیهانی پڕۆله‌شدا، دیسان دووپاتی ده‌که‌مه‌وه که ئەوه کرده‌یه‌کی راسته و پڕۆله‌گر ده‌بێ، بێ گومان دادوه‌رییه‌کی بێ لایه‌نه‌ی له‌مه‌ر ده‌قدا هه‌بێ، به‌لام لایه‌نیکی لاواز که له‌م بۆچوونه‌ فۆرمالیستییه‌دا به‌رچاوه، هه‌مان پڕۆله‌تخوازی، یان سه‌یرکردنی بیجمی به‌رچاوی شیعی، یان به‌ره‌می ئەده‌بییه، له‌به‌ر ئەوه‌ی زۆر به‌ره‌می نووسراوه‌یی -به‌هه‌موو ژانره‌کانییه‌وه- له

بروای به نوپخواری و ئالوگۆر له شیعرى کوردیدا ههیه و وهکی دهزانین له بنه پەتیشدا ئالوگۆر، یه کیتک له لایه نه بههتیه کانی ژبانی مرۆفیتیکی مۆدێرنه که خاوهنی گرنه گایه تیبیه کی تاییه ته، راسته که مۆدێرنیزم زیاتر به واتای ئالوگۆر له پارادایم، یان وینه هونه ریبیه کان - به گشتی - پیناسه دهکری، به لام بچ گومان له وه مه بهسته قوولتیره و ئه ویش هه مان ئالوگۆری کۆمه لگه و بابته گه لی فه ره ههنگی و کۆمه لایه تیبیه، مۆدێرنیزم، سه نه گۆسه و ژندان و گه رانه به دواى مۆدێرنیته دا و له روانگه ی دئ. ئۆنیس (نوسه ری مۆدێرنیستی ئیسپانیایی) دا، ته نه گزه یه کی ئه ده بی و مه عنه وی جیهانییه که له هونه ری زانست، ئایین، بابته گه لی رامیاری، ههروه ها له هه موو لایه نه کانی دیکه ی ژباندا خۆیا ده بی (۳).

گومانیک له وه دا نییه که کۆمه لگه ی سه ره ده می سواره، فه زایه کی نه ریتی و پر له دواکه و تووی بووه و کاتیک شاعیر له فه زایه کی وه هادا، خۆی راده گۆزیتیه (تاران) ی ئه وکات و له زانستگای ماف ده ست به خۆتندن ده کا، ئیتر به دیتنی ئه وه فا جیاواز و نوپیه، ههروه ها سه ره جمه می ئه وه بزاقانه ی که له هه موو بواریکه وه روویان کردووه ژبانی خه لکی ئیتران، سواره ش وه ک تاکیکی کورد، به هره ی خۆی لئ وه رده گری و باشترین به هره ش ئه وه یه که شیعرى کوردیان بۆ تازه ده کاته وه، به ده ره له که سایه تیبیه ئه ده بییه که ی، سواره ته نه نه ته هه ره وه ک شارۆمه ندیکی کۆمه لگه ی کوردیش، مرۆفیتیکی بلیمه ت و هه لکه وه ته بووه و میژووی شیعره کانی ده سه لمیتن که سواره له وه کاته وه ی له تارا و گه دا ژیاوه، خۆی به بابته گه لی پێشکه و تووی فیکرییه وه ته یار کردووه و دواتر به سه ره جمه می ئه وه به هره مه نه دیبانه وه، رچه ی تیکدانی فۆرم و گۆرینی نیوه رۆکی شیعرى کوردی شکانه ووه، خالی شیاوی سه رنج ئه وه یه که نوپخواری به لای سواره وه، هه رگیز به مانای پشت کردن له ئه ده بیاتی رابوردو نییه. ئه گه ر وا بوایه، لانیکه م خۆی به پتوبستی نه ده زانی شیعرى عه رووزی به ژنیتته وه، گرنه ئه وه یه سواره له قوئاغیتیکی ئه سه مه دا، هه ستیکی به ته وای به ره پسیارانه ی له به رانه ره شیعرى کوردیدا هه بووه که لانیکه م له م به شه ی کوردستاندا، به ره له ئه وه به م شپوازه چر و په وه ئه زمون نه کراوه، راسته که سواره له پێشدا فۆرمی شیعرى کوردی گۆرپوه و ئه وه ش زۆر سه روشتیبیه که له کاتیکدا بزاقی ئه ده بی و رۆشنبیری

دواى شه ری یه که می جیهانی که کۆمه لگه ی رۆژاواى ته نیوه ته وه و سنوره کانی دنیای رۆژهه لاتیشی به زانده وه و هه لمه تی کردووه ته سه ر کۆمه لگای ئه ویش؛ له دۆخیکی ئاوادا سواره نه یوبسته وه خۆی و شیعره که ی، له م بزاقه نوپیه وه پاش بکه ون.

۲- په گزه سه روشتیبیه کان له شیعرى سواره دا:

پیش له وه ی بجمه نیو ئه و باسه وه، ده بی ئامازه به وه بکه م که هه تا خالیتیکی پتوبه ندایه تیبی نیوان فۆرمه هونه ریبیه کان و ژبانی مرۆف - به گشتی - له لایه ن تا قمی نوسه ره و جیاواز بیری کۆمه لگه وه نه دۆزیتته وه، ئه وه هیه چ دا هینانیتیکی ئه وتۆ نایه ته ئاراوه، به گوتنیتیکی دیکه، به بچ تیکه ل بوونه وه ی ژبانی تاک و کۆمه لتی مرۆف له گه ل دا هینانی هونه ریدا، ته نه نه ته دیاره ده یه ک به ناوی ستایلی ئه ده بییش ناخو لقی، له به ره ئه وه ی هیه چ دا هینانیتیکی هونه ریبی، له ده ره وه ی چوارچێوه ی ژبانی مرۆف و کۆمه لگه دا، ناتوانی درێژخایه ن بیت و ماوه یه کی زۆر بمینیتته وه، له کۆمه لناسیی هونه ردا دا هینانی هونه ریبی، جوانناسیبیه کی وه ها پتیک دینی که دوو جه مسه ری هه ست و ئه نه دیشه له گه ل یه کتردا گری ده دا ته وه و له ئاکامدا دوو دیاره ده ی هونه ره و کۆمه لگه ده به نه وه یه ک، سواره وه ک شاعیریکی نوپخواری کورد، گه لیک که لکه له ی له میتشکیدا راگرتوه که بیجگه له تاکیبی بوونیان، نیگه رانیی کۆمه لگه ی سه ره ده می خۆی بوون و وه ک ئازارتیکی گشتیبی، ته نه گیان پچ هه لچنبیه:

گولم!

دلیم پر له ده رد و کول

ئه لیم برۆم له شاره که ت

ئه لیم به جامی ناوی کانیای دیبیه که م

عیلاجی که م کولی دلی پر، له ده ردی ئینتزاره که ت

وه ره ز بوو گیانی من له شار و هاره هاری ئه و

له رۆژی چلکنی نه خۆش و تاوویای شه و

ئه لیم برۆم له شاره که ت

له شاری چاو له به ره چرای نیتۆن شه واره که ت

برۆمه دئ که مانگه شه و بزیتته ناو بزهم

چلۆن برۆم له شاره که ت

که پر به دل، دژی گزه م...

بۆ نمونه ته نیا له خۆتندنه وه ی ئه م به شه ی سه ره وه له شیعرى شار که به ده ردیکی تاکیبی شاعیره وه ده ست پچ ده کا، خه ربیکه شاعیر به وه قه ناعه ته بگه یه نچ که بۆ ساریتۆ

فروغی فروخزاد

ناکاری مال په رستيبه، به بچوونى شاعير نهو ناکاره له شاردا، گه يشتووه ته بانى عه رش و نهوین و خه فه تی مرؤفانه ی له بېر ئینسانه کان بر دوه و ته وه، له فه زایه کی ناو ادا و پاش نهو هه موو تاوانه ی نیو شار و ناپاکی مرؤفه کان به رانبه ر به یه ک له "هه ریمی زونگ و زهل" دا، شاعیر رازاوه ترین وشه یه کی که به رانبه ر به نه شقه که ی هه لیده بڅیړی، وشه ی ناسکه، ناسک گیاندار ټکه که کیو بیه و ده سته مو ناکری، هه ر له کو نیشه وه له نه ده بیاتی رؤژه لا تا، سیمبولی دلدار بووه و په نگه سواره له په هه ندى نه م ناو دیر بیه وه، ویستبیتی دلداره که ی له گه ل خویدا ر ټک بخا که شاری قاتلی هه ژار، به رته سکه و نهوین و خه فه ت خوار دن له شاردا، هیچ بوشاییه ک له ده روون پر ناکاته وه، نه وه تاوانی تو ی ناسک نییه که ده سته مو ی منی شاعیر ناب، به لکو سوچی فه زایه کی نااشنا و رکه ناسایه که بو دلدارى ته نگه و به پیچپه وانه وه "بناری پر به هاری دی" بو نه وینداری و راهاتن، په نگین و به رفراوانتره، هه روه ها له شاردا، شاعیر هیچ که سی ده ست ناکه و ی که ببیته به رده نگی نایه ته کانی کتیبی دل و گو ی بو خه مه کانی رابگری، ناشن له شیعری سواره دا، کاتیک باس له په گه زگه لی سروشت و بزووتنه وه ی سروشت خوازی ده کری، به سه ر مانایه کی رواله تیدا هه لک شیتین و راقه ی قولی نه م په گه زگه له نه خو ټیننه وه، نه ک به ته نیا شار، به لکو وشه گه لی وه ک ناوی کانیاو، مانگه شه و، که مه ندى دوو که ل، تیشکی خوره تاو، چپوی، شیر، رپوی، بنار، په پوله، شنه ی شه مال، جه نگه ل، شو په بی، زه لکه، ده ریا، شه نگه سوار، ناسمان، خو له مره، چه خماخى هه ور و... تاد، هه رکامه ی به ته وای سروشتین که سواره به که لک وه رگرتن لییان، به چه شنیکى سیمبولیکانه ویستوویه تی، فه لسه فه یه کی قولترمان له خو ی و بارودوخى زیده که یمان پین رابگه یه نیت، نه م رسته یه ی پول ریکور که پتی وایه له هیچ شو ټینیکدا زمانیکى سیمبولیک، به بی زانستی لیکدانه وه بی، و اتا هیرمینوتیکا (Hermeneutic) بوونى نییه؛ نه م چه قبیقه ته مان باشت پر ده سه لیتن، له در ټه دا پول ریکور و ابیر ده کاته وه که نه گه ر مرؤف خه ونیک ده بینن، یان ته نانه ت ور ټنه ده کا، ده موده ست مرؤفتیکى دیکه بو به یان کردنی راقه و مانای نه م خه ونانه، راده په ری، چ بگا به شیعری شاعیر ټکی به رپر سیار له هه مه به ر که مه لگه که یدا که بی گومان له ناسوی بیری مرؤفتیکى ژیره وه سه رچاوه

کردنه وه ی برینه کانی، له شار پروا، دلې پر له دهر د و کول، وه په ز بوون له هاره هاری نیو شار، ته نانه ت رؤژی چلکنی نه خو شى شار، تاوویاوی شه و، چرای نیئون شه واره و له به رانبه ر سه رجه می نه وانه شدا، ده سته و اژه ی "به جامی ناوی کانیاوی دپیه که م و" هه روه ها "که مانگه شه و بز ټته ناو بز م" و... تاد، تیشکی هیوا یه کن که ویستی شاعیر له رؤیشتندا، پته وتر ده که ن، له کو ټله کانی دواتر، ته نانه ت له سه رجه می نه و شیعره دا، سواره فه لسه فه یه کی "رؤسو" یی له خو ټیندنه وه ی شاری هاوچه رخی خو ی به ده سته وه ده دا (٤)، گرنگتر نه وه یه که شاعیر ر ټک ریتسای ناماژه پیکراو له سه ره وده دا، به کرده وه نه زمون ده کات و به یه ک خسته نه وه ی هه ست (وه ک روانگه ی که سبی شاعیر) و نه ندیشه (وه ک بیری وه رگیراو له کو مه لگه)، دوو دیارده ی هونه ر و کو مه لگه ده کاته وه یه ک و کو مه لگه له نازاره کانی سه رده می به یان کراو له شیعری شار، ناگادار ده کاته وه.

یان:

... له شاری تو، له بانى عه رشه، قونده رهی دراو

شاره که ت

ناسکه جوانه که م!

ته سکه بو نهوین و بو خه فه ت هه راو

کتی له شاری تو، له شاری قاتلی هم ژار

گری نه داته نایه تی په راوی دل؟ ...

سواره یه کی که له و ناکاره دزیوه ی خه لکی شار که له و شیعره دا به ټیبینیه وه باسی ده کا و به توندی له لایه ن هه سته مرؤفانه ی خو ټه وه شه رمه زاری ده کاته وه، هه مان

دهگريټ و مانا و په پياميكي زور وشيارانه به دهسته وه
 دهدا، شيعري راسته قينه دهسكه وتي نه زمونږ هزري
 شاعيره كه له نيوان خودئاگا و ناخودئاگايډا دپته
 بهرهم، (شار) سيمبولي گهړانه وه بهر و سروشت،
 راستييه كه ي گهړانه وه بهر و بايه خه كاني ئينسانين،
 (كچي به يان) خه ونيكي بي خه وشي مرؤقيكي
 خه باتگيره كه به جواني سروشت و په گه زگه لي سروشته وه
 دهست پي دهكات و به خه باتيكي قاره مانانه ي كوردانه وه
 كوتايي پي دي، خه باتيكي سوور به خويني مرؤف كه
 ئاگرتاسا بليسه دهستيني و هه رگيز ناكورتيته وه، (خيتلي
 درؤ) گالته و سووكايه تي كردن به تاقيميكي دهوژاز و
 ناراسته كه بيركي سهر به خوږيان له خوږيان نيبه و شاعير
 به درنده خووي و دووره شارستانسيهت، تاوانباريان
 دهكا، (بانگه وازي په نجهره) سه مانندي ويستي شاعير بو
 پتوه نديي له گه ل جيهاڼي دهروه به كه شاعير بوخوي له و
 شيعره دا دداني پيدا دپني كه دهيه وي له گه ل هه موو
 مرؤقه كان له پتوه نديا بي و لپيان دانه پرپته وه و هك
 پيشترش جه ختم له سهر كرد، سواره شاعيريكي
 دهروه ست و بهر پرسياره و دهروه ست بوون له هونه ريشدا
 كه له روانينيكي بهر فر او انتردا هه مان دهروه ست بووني
 كومه لايه تي مرؤقيكي هونه رمه نده، باسيكي گرنه له
 ميژووي هونه ر، به تايهت هونه ري هاوچه رخه، بويه به و
 پييه بيتو هونه ريك، جواني و به هره يكي وها نه هيتنيته
 ئاراهه كه له سهر ئالوگوري ژباني خه لكي و دؤخي
 كومه لگه دا كاريگه ري نه بي، ته نانهت دژ به ناحه زان و
 نامرؤقان به كار نه هينري؛ هونه ر نيبه و ناكري حيسابي
 هونه ري بو بكر، سواره له سهر جه مي شيعره كانيدا،
 ههركات هه ل، يان دهرفه تيكي ودهاي بو په خساب، نه م
 نه ركه به شيموازيكي مژديرن، له هونه ري شيعره كه پيدا
 په نكي داوه ته وه، بو نمونه پروانه به شپك له شيعري
 (كچي به يان):

... باسي شو مهكه، نه شاپه ري شوم

باسي خه مهكه، له لاي هوميدي فيره سهر پرهم

به ودهمت كه بوڼي سه د بهاري ليوه دي

بوڼي دهستي به ختباري باوه شي چياي، به دهستي با

به گول چناري، ليوه دي

بوڼي سهر سه كوي به كاگلي، به ئاو پژاوي ليوه دي

پيم مهلي كه داهوم

پيم مهلي كه نالي زالي شو، چاوي بي خه وي چره

پيم مهلي نه هاتنه وه، نه وي كه چوون

مهگري بو خه ساري بي گهړانه وه
 رتيگه مان دور و سهخت و قاقره
 خوشه ويسته كه م!
 نيمه نوپنه ري خه باتي روزهلات
 روزهلاتي سووري ئاگري
 فير نه بووين به زين و دابه زين
 رانه هاتوه چاوي قاره ماني كورد،
 به شونمي گرين
 خوشه ويسته كه م!

له په نجه ري نيوه تاكي بوومه ليتوه
 چاوي من له دپه ني كچي به يانيه
 له حه نجه ري زه مانوه

گويم له زه زه مهي زولالي خيزه ورده كاني كانيه.

له م شيعره ئامازه پيكر او ده، په گه زي بهر چاو له
 شيوازه خه يالكرده كاني شيعري سواره، هه مان په گه زي
 سروشته، چ له وينه كورت و چ له وينه بهر بلاوه كاني
 شاعيردا، سروشته گه را بي بووني هه يه و هه ست پي
 دهكري، په گه ز و جيلوه سروشته ييه كاني و هك به هار،
 دهشت، چيا، با، گول، بوومه ليتله، به يان، كاني... تاد،
 فه زاي شيعري سواره يان به جواني و به په نكي سروشت
 رازاندوه ته وه و گه ليتك وينه ي شاعيرانه يان، له زاري
 شاعيره وه قوزتووه ته وه كه بي گومان هه مووي له خزمه تي
 هه ست و نهستي نه ته وايه تي و مرؤفقيه تي دان، رسته ي
 سهره تايي نه م به شه له شيعري (كچي به يان)، به
 گه شبيني ته واوه وه دهست پي دهكات و سواره له
 گه مبه يكي زمانبي شاعيرانه دا، پيمان دهلي كه شاپه ر
 (نهك شاعير) ي شه و نيبه و هيوايه كي سهره روي له
 ناخدايه كه خه و و راوه ستان نانس، نه وه ئيتر هه مان
 دهروه ست بووني شاعيره، بهر انبه ر به بارودؤخي كومه لگه
 و نه ته وه كه ي كه به راويژتيكي سروشته خوازانه به يان
 دهكري، سواره دواي نه وه هه موو شويهاندي و وينه كارييه
 هونه ريبه ي كه له بوڼي ده مي يار به دهسته وه ي ده دا، دوو
 دواي سهره كي له خوشه ويسته كه ي ده كا، يه كه ميان (پيم
 مهلي كه نالي زالي شو، چاوي بي خه وي چره) و
 دووه ميس (پيم مهلي نه هاتنه وه، نه وي كه چوون) كه
 دواي يه كه م وينه يه كي خوازه يي و هونه ري تيديه كه به
 دوو شيوازه دهكري بخوږنيته وه. نه گه ر بيتو له شيوازي
 يه كه مدا نالي زالي شو، به ئيزافه يه كي شوبه يتر او
 (تشبيهي) بخوږنيته وه، به واتاي نه ويه شه و كه

سیمبۆلی ستمه‌مکاره، وه‌ک ئالێکی زال وایه که چاوی داپچریه‌ته سهر کۆمه‌لگه، بۆ ئه‌وه‌ی زه‌یستان، یان کۆریه‌ی ساوا (بیر، یان بزافی تازه خولقی‌نراو) سه‌رکوت بکات و بیباته‌وه، له شتیوازی دووه‌میشدا، ئال، یان جندۆکه‌ی دژ به زه‌یستان، یان کۆریه‌یه که له شه‌ودا بۆسه ده‌نێته‌وه و زۆرتر به واتای کۆنه‌په‌رستییه که له کۆمه‌لگه‌ی به‌ره‌و ئالوگۆری هاوچه‌رخ‌ی شاعیردا، باو بووه و سواره له ههر دووکی ئه‌م شتیوازانهدا، به‌م پراویژه هونه‌رییه‌وه دژایه‌تی کردوون. داوای دووه‌میش واتا (پیم مه‌لێ نه‌هاتنه‌وه، ئه‌وه‌ی که چوون)، مه‌به‌ستیکی خۆبای تێدایه و شاعیر له دلداره‌که‌ی ده‌وی که بیر له رابوردوو نه‌کاته‌وه و به سه‌رنجدان به‌وه‌ی که ریگه، دوور و سه‌خت و قاقره، ئه‌وه بۆ گه‌یشتن به مه‌به‌سته‌کانی داهاتوو، ده‌بێ چاوه‌روانی خه‌سارگه‌لی بێ گه‌رانه‌وه‌ی زیاتریش بێ. من پیم وایه ده‌سته‌واژه‌ی (پیم مه‌لێ نه‌هاتنه‌وه، ئه‌وه‌ی که چوون) و به دواي ئه‌ویشدا (مه‌گری بۆ خه‌ساری بێ گه‌رانه‌وه)، به ته‌نیا ده‌توانی مسۆگه‌ری بزافی مۆدیرنیته له شیعری سواره‌دا بێ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خودی بزافی مۆدیرنیته له مه‌به‌ستیکی ئاشکرادا، به مانای به‌ره‌و پێش چوونی به‌رده‌وامه و له هه‌مان حالیشدا به مانای بانگه‌یشتنی نوێ و وه‌لا نانی به گشتی نه‌ریت و بابه‌تگه‌لی نه‌ریتییه، سواره له‌م شیعره‌دا به روانگه‌یه‌کی مۆدیرنه‌وه، باقی روانینه کۆنه‌کان وه‌لا ده‌نیت و به ئالوگۆریکی بنه‌ره‌تییه‌وه، له کۆمه‌لگه‌یه‌کی ته‌واو نه‌ریتخوازدا، رووبه‌رووی کیشه و ململانیی نه‌ریت و مۆدیرنیته ده‌بیته‌وه، دواتر له درێژه‌دا، شاعیر له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌بیته‌وه یه‌ک و چیرۆکی خۆراگری قاره‌مانانه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد ده‌گێریته‌وه، نه‌ته‌وه‌یه‌کی که نوێنه‌ری خه‌بات و تیکۆشانه و به‌زین و دابه‌زین نازانی و کۆل نادان و به‌ره‌و ئاسۆی روون هه‌لده‌کشی، ئاکامی شیعره‌که‌ش که پێشتر له هه‌مان شیعردا دووپاته بووه‌ته‌وه، جه‌ختیکه له سه‌ر هیوا، شاعیر له بوومه‌لێله‌دا که دۆخیکه‌ی نیوان شه‌و و رۆژه و لێره‌دا مه‌به‌ست هالۆزی بارودۆخه، په‌نجه‌ره‌یه‌کی نیوه‌تاک (که سیمبۆلی پێوه‌ندی گرتن له‌گه‌ل ده‌ره‌ویه) بۆخۆی دیتلێته‌وه، هه‌روه‌ها له حه‌نجه‌ره‌ی زه‌مانه‌وه که مه‌به‌ست دیالۆگه‌کانی ئه‌و کاتن، شاعیر به زمانی سه‌رده‌می خۆی ده‌دوێ و گوێ بۆ زه‌مه‌مه‌ی زولالی خیزه ورده‌کانی کانی راده‌گه‌ی، دیاره خیزه‌کانی کانی، به ته‌نیا وردن و هه‌رکات و پیکرای یه‌ک هاوده‌نگ بوون، زه‌مه‌مه‌یه‌کی زولال که هه‌مان

دروشمی نازادییه، دیننه ئاراهه، شاعیر له زه‌مه‌مه‌ی زولالدا، جوانکاری ئاویته‌کاری هه‌سته‌کی به‌کاره‌یناوه و خیزه ورده‌کانی کانی، زۆر جار به شه‌پۆلیک هه‌لده‌قولین و زه‌مه‌مه‌یه‌کی تاییه‌ت به خۆیان هه‌یه که ره‌نگه بیجگه له‌م که‌لکه سیمبۆلیکانه، ته‌نیا شاعیر و ئه‌هلی دل بیبێستن.

له شیعری سواره‌دا، بیجگه له‌م روانینه سروشتییه، هه‌روه‌ها ئه‌م ده‌روه‌ست بوونه کۆمه‌لایه‌تیانه‌ی شاعیر به‌رانه‌ر به نه‌ته‌وه‌که‌ی، زۆر پیکار و فه‌ننی نوێ له بواری خولقاندنی جوانی له ئاقاری کیش و سه‌روادا، هاتوو‌ته ئاراهه که خاوه‌نی گه‌لیک خالی پاراو و هونه‌رین، سواره له کاتی تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعری کوردیدا، نه‌ک هه‌ر ده‌ستی له کیش، یان با بلێن ناھه‌نگ و ریتمی شیعری هه‌لگه‌رتوه، به‌لکه هه‌ندیک له‌م کیشانه‌ی به شتیوازیکی هونه‌ری- که له لێهاتوویی و کارامه‌ بوونی خۆیه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرێ- به‌کاره‌یناوه و له بری فه‌ننی عه‌رووزی و بنه‌ماکانی شیعری نه‌ریتی دایان، گرنگ نییه نیوه‌رۆکی خولقی‌نراو له‌م شیعراوه‌دا، هه‌مان نیوه‌رۆکی مه‌به‌ستی شاعیر بن، یان به پێچه‌وانه‌ی ویستی شاعیر، بۆچوونی ره‌خنه‌گریکی شیعیر بن، به‌لکه گرنگ ئه‌وه‌یه پیکهاته‌ی شیعره‌کانی سواره و پێوه‌ندی نیوان واژه‌کان له‌گه‌ل یه‌کتهدا، هه‌روه‌ها وینه‌گه‌رییه‌کی هونه‌ری که شاعیر له دیاره‌کانی سروشت و ده‌رووبه‌ری خۆبای ده‌کا، تا راده‌یه‌کی زۆر ده‌رفه‌تی خۆتندنه‌وه‌یه‌کی زانستی-هونه‌رییه‌، به تاک تاکی به‌رده‌نگی شیعری خۆی ده‌به‌خشی، له‌م به‌شه‌ی شیعری (کچی به‌یان) دا که باس و خواسیکی ره‌خنه‌یی تیدا هاته ئاراهه، سواره کیش، یان ریتمیکی به ته‌واوی سازیار له‌گه‌ل مه‌به‌ستی به‌یان کراوی ره‌چاو کردوو که ئه‌گه‌ر بێتو ئه‌م مه‌به‌ستانه له‌م ریتمه به‌کاره‌ینراوه ترازابایه‌ن، ئه‌وه به‌م چه‌شنه به‌هێزه که به‌یان کراون، بۆ به‌رده‌نگ جێ نه‌ده‌که‌وتن، هه‌روه‌ها وشه‌گه‌لی (شه‌وم- سه‌ره‌وم)، (چناو- پژاو)، (چره- قاقره)، (ئاگرین- دابه‌زین- گرین)، (به‌یانیه- کانییه) له سه‌رجه‌می شیعره‌که‌دا زۆر وه‌ستایانه، وه‌ک سه‌روایه‌کی مۆسیقیی و ناھه‌نگدار که‌لکیان لێ وه‌رگه‌راوه.

۳- (شاری سواره و خۆتندنه‌وه‌یه‌کی به‌راوردکارانه، له‌گه‌ل شیعری نوێی فارسیدا:
سه‌ره‌تا ئه‌ده‌بی به‌راوردکارانه، خۆی به‌شیتکی گرنگ له

پروسه‌ی رهنه‌ی نه‌ده‌بیه که رهنه‌گر به هینانه‌وه‌ی نمونه، یان وینه‌گه‌لی هاویه‌ش له زمانه‌کانی دیکه‌دا، نم چهنه خوتندنه‌ویه دینیتنه ناراه و به روانینیکی به‌راوردکارانه، بۆ خوتنه‌ریان ناشکرا ده‌کا، به‌لام نه‌رکی بنه‌رته‌ی نه‌ده‌بی به‌راوردکارانه راستیه‌که‌ی نه‌ویه که نم جوړه رهنه‌یه، به چه‌شنیکی پیکه‌ته‌مه‌ند درپژه پین ده‌دا و به خوتندنه‌ویه‌کی فره‌لاینه و به ناگاداری له باه‌تگه‌لی جوړاوجوړی نه‌ده‌بی و فره‌ه‌نگی زمانه‌کانی دیکه، بوونی خوئی به‌سهر گشتیه‌تی رهنه‌ی نه‌ده‌بیدا مسوگر ده‌کا. کاتیک رهنه‌گر، به‌ره‌میگ، یان ته‌نانه‌ت باه‌تیک نه‌ده‌بی ده‌خاته پال هم‌مان باه‌ت له زمانیکی دیکه‌دا، نه‌وه راستیه‌که‌ی نیوه‌روکیکی فره‌ه‌ندتر و قوولتر له مه‌به‌ستی نم باه‌ته نامازه پیکراوه ده‌خاته روو، (شار) له شیعی سواره‌دا، به رواه‌ت مانایه‌کی ناسایی و به‌رچاوی تیدایه، به‌لام له حه‌قیقه‌تدا مه‌به‌ستیکی شیعیبه که بیجگه له ناسیاری سرینه‌وه و عاده‌ت شکاندنی هونه‌ری شاعیر، خاوه‌نی په‌یام و پروگرامیکی مرۆفانه‌یه و له خوتندنه‌وه و بوچوونی ئیگزستانسیالیستانه‌ی مرۆفیکی شاعیره‌وه سه‌رچاوه ده‌گری، سواره وه‌ک پیشتر نامازه‌م پین کرد، چ وه‌ک که‌سپیکی هه‌لکه‌وته و بلیمه‌ت، چ وه‌ک شارۆمه‌ندیکی ناسایی، به‌شیک له کومه‌لگه‌ی کورده‌وارییه و خوئی له کومه‌لگه به جیاواز نازانج، نه‌وه‌ش له‌م حه‌قیقه‌ته‌وه سه‌رچاوه ده‌گری که له بنه‌رته‌دا بروای به تیکه‌ل بوونی هونه‌رمه‌ند و کومه‌لگه هه‌یه و پیتی وایه که‌سی خاوه‌ن هونه‌ر، نه‌رکی رینموونی جه‌ماوه‌ری گشتی و چینی ره‌شوکی کومه‌لگه‌که‌ی له نه‌ستو دایه، نه‌گه‌رچی سواره جه‌خت له سه‌ر روانگه‌یه‌کی مامناوه‌ندی ده‌کات و به راشکاوی بروای وایه که هونه‌رمه‌ند، یان که‌سی شاعیر، نابج جیاواز له خه‌لکه‌که‌ی بژی و نابج هینده مه‌ودایان له‌گه‌لدا بگری که نه‌توانن به شوینیدا برۆن و بیگرنه‌وه، به پیچه‌وانه‌وه‌ش دیسان نابج نه‌وه‌نده له نیویاندا بج، که ره‌نگی خه‌لکه‌که‌ی بگریته و نه‌ناسریتنه‌وه، که وابه‌و نم روانگه مامناوه‌ندییه، باشتین دۆخه بۆ که‌سپیکی شاعیر که وپرای چالاک و هه‌لسوکه‌وتی نه‌ده‌بی و هونه‌ری، بریاره له سه‌ر ره‌وتی کومه‌لایه‌تی و فره‌ه‌نگی و رامیاری کومه‌لگه‌که‌شی کاریگه‌ری دابنج، سواره مرۆفیکی رووناکبیر و شاعیری سه‌رده‌می خو‌به‌تی که به‌وته‌ی نه‌لبیر کامو، ده‌یه‌وی له سه‌ر داهاتووی نه‌ته‌وه و

باه‌تگه‌لی فره‌ه‌نگی خوئی ده‌ستتیه‌وردانی هه‌بج، هه‌ر بویه‌ش ناتوانج به دوور له خه‌لک و نیشتمان‌که‌ی بژی، سواره له باه‌تی (شار) دا وه‌ک رپیشانده‌ریک، به چاویکی وردبینانه‌وه ده‌روانیتنه خودی شار و به هه‌لسه‌نگاندنی فه‌زای شار له‌گه‌ل فه‌زایه‌کی نازادی سروشتیدا، گه‌لیک حه‌قیقه‌تی مرۆفانه‌مان پین راده‌گه‌یه‌نیت، بۆ نمونه سواره له رووبه‌روو بوونه‌وه له‌گه‌ل نازاره‌کانی شاردا، له هه‌نگاوی یه‌که‌مدا شاعیریکی رومانتیکه، که له کومه‌لگه‌ی شاریدا نامۆیه و ناشق به سروشته، هه‌روه‌ها مه‌به‌ستگه‌لی شیعیری خوئی، له سروشتیکی ساکار و دوور له ژبیری شاری هه‌لده‌بژییری و هه‌ول ده‌دا، مه‌ودای مرۆف له‌گه‌ل سروشتدا تیک بشکینج و مرۆف له‌گه‌ل سروشت ناشت بکاته‌وه، نه‌وینی سروشتیانه‌ی شاعیر له شاردا، به‌رانبه‌ره له‌گه‌ل نازادی له ولاتیک که نه‌شقی نازادی نه‌بج، تیل و تان و رایه‌ل-یش بۆ ده‌ست و پیتی مرۆف، که له‌بجه‌ن، په‌یکه‌ره‌کان وه‌ک داوه‌لن، داره‌تیله سیمبۆلی سیدارن، شاعیر نم نازادییه، له دئی و مانگه‌شه‌و و کانی و به گشتی سروشتدا ده‌بینیتنه‌وه، دئی و مانگه‌شه‌و و کانی که له فه‌زایه‌کی دووره شاردا، بوونیکی خو‌ب‌اتریان هه‌یه، ده‌گری مه‌زه‌ری (ره‌مزی) پاک و راستی و رووناکی بن، له روانگه‌ی سواره‌دا نم پاک و راستی و رووناکییه، به سروشته‌وه گری دراوه و لیتی جیا نابیتنه‌وه.

سه‌رچاوه و په‌راویز:

- ۱- برسر، چارلز، درامدی بر نظریه‌ها و روش های نقد ادبی، ترجمه‌ی مصطفی عابدینی فرد (ویراستار: حسین پاینده)، تهران، نیلوفر، ۱۳۹۳، ص ۸۵.
- ۲- مه‌به‌ست ده‌قی نه‌ده‌بیه.
- ۳- اسمارت، بری، شرایط مدرن، مناقشه‌های پست مدرن، ترجمه‌ی حسن چاوشیان، تهران، کتاب امه، ۱۳۸۹، ص ۱۹۸.
- ۴- ژان. ژاک. روسۆ (۱۷۱۲-۱۷۷۸) فه‌یله‌سوونی فره‌ه‌نگی، بروای وایه که مرۆف له بنه‌رته‌دا بوونه‌وه‌ریکی باشه، ژیاوه که نه‌وی خراب کردوه، به‌و پیتییه ته‌نیا رپگای رزگاری مرۆف، گه‌رانه‌وه بۆ ژبانی سروشتی و سه‌ره‌تاییه.